

רשומות

אוניברסיטת תל אביב
ספריה הפקולטה למשפטים
15-06-1993
אוסף ספרי לית

כתבי אמנה

1040

אמנה בינלאומית בדבר זכויות אזרחיות ומדיניות

נעשתה בניו יורק ביום 16 בדצמבר, 1966
ישראל חתמה ביום 19 בדצמבר, 1966
ישראל אישרה ביום 18 באוגוסט, 1991
נכנסה לתוקף לגבי ישראל ביום 3 בינואר, 1992

INTERNATIONAL CONVENANT ON CIVIL AND POLITICAL RIGHTS

The States Parties to the present Covenant,

Considering that, in accordance with the principles proclaimed in the Charter of the United Nations, recognition of the inherent dignity and of the equal and inalienable rights of all members of the human family is the foundation of freedom, justice and peace in the world,

Recognizing that these rights derive from the inherent dignity of the human person,

Recognizing that, in accordance with the Universal Declaration of Human Rights, the ideal of free human beings enjoying civil and political freedom and freedom from fear and want can only be achieved if conditions are created whereby everyone may enjoy his civil and political rights, as well as his economic, social and cultural rights,

Considering the obligation of States under the Charter of the United Nations to promote universal respect for, and observance of, human rights and freedoms,

Realizing that the individual, having duties to other individuals and to the community to which he belongs, is under a responsibility to strive for the promotion and observance of the rights recognized in the present Covenant.

Agree upon the following articles:

PART I

Article 1

1. All peoples have the right of self-determination. By virtue of that right they freely determine their political status and freely pursue their economic, social and cultural development.

2. All peoples may, for their own ends, freely dispose of their natural wealth and resources without prejudice to any obligations arising out of international economic co-operation, based upon the principle of mutual benefit, and international law. In no case may a people be deprived of its own means of subsistence.

בעלות האמנה,

בשימון אל לבן, כי בהתאם לעקרונות המוצהרים במגילת האומות המאוחדות, ההכרה בכבודם העצמי ובזכויותיהם השוות והבלתי ניתנות לשלילה של כל בני משפחת אנושי היא יסודם של החירות, הצדק והשלום בעולם,

בהכירן, כי זכויות אלה נובעות מכבודו העצמי של האדם;

בהכירן, כי בהתאם להצהרה האוניברסלית בדבר זכויות האדם, אפשר יהא להגשים את האידיאל של בני אנוש חופשיים, הנהנים מחירות אזרחית ופוליטית ומחופש הפחד וממחסור, רק אם ייוצרו תנאים שבהם יוכל כל אדם ליהנות מזכויותיו האזרחיות והפוליטיות, מזכויותיו הכלכליות, החברתיות והתרבותיות,

בשימון אל לבן להתחייבותן של המדינות לפי מגילת האומות המאוחדות לתמוך בכיבודן ובשמירתן האוניברסלית של זכויותיהם וחירותיותיהם של האדם,

בהכינו, כי היחיד, בהיותו בעל חובות כלפי יחידים אחרים וכלפי הציבור שאליו הוא משתייך, מוטלת עליו אחריות להשתדל למען קידום הזכויות שהוכרו באמנה זו ושמירתן,

הסכימו על הסעיפים הבאים:

חלק 1

סעיף 1

1. לכל העמים הזכות להגדרה עצמית. בתוקף זכות זו חופשיים הם לקבוע את מעמדם הפוליטי ולשקוד בחופשיות על פיתוחם הכלכלי, החברתי והתרבותי.

2. כל העמים רשאים, למטרותיהם שלהם, להעניק באורח חופשי מעושרם וממשאביהם הטבעיים, מבלי לפגוע בהתחייבויות הנובעות משיתוף פעולה כלכלי בינלאומי, המבוסס על עקרון התועלת ההדדית, ומן המשפט הבינלאומי, בשום מקרה אין לשלול מעם את אמצעי מחייתו.

3. The states Parties to the present Covenant, including those having responsibility for the administration of Non-Self-Governing and Trust Territories, shall promote the realization of the right of self-determination, and shall respect that right, in conformity with the provisions of the Charter of the united nations.

PART II
Article 2

1. Each State party to the present Covenant undertakes to respect and to ensure to all individuals within its territory and subject to its jurisdiction the rights recognized in the present Covenant, without distinction of any kind, such as race, colour, sex, language, religion, political or other opinion, national or social origin, property, birth or other status.

2. Where not already provided for by existing legislative or other measures, each State party to the present Covenant undertakes to take the necessary steps, in accordance with its constitutional processes and with the provisions of the present Covenant, to adopt such legislative or other measures as may be necessary to give effect to the rights recognized in the present Covenant.

3. Each State Party to the present Covenant undertakes:

(a) To ensure that any person whose rights or freedoms as herein recognized are violated shall give an effective remedy, notwithstanding that the violation has been committed by persons acting in an official capacity;

(b) To ensure that any person claiming such a remedy shall give his right thereto determined by competent judicial, administrative or legislative authorities, or by any other competent authority provided for by the legal system of the State, and to develop the possibilities of judicial remedy;

(c) to ensure that the competent authorities shall enforce such remedies when granted.

3. המדינות בעלות האמנה הזאת, לרבות אלו הנושאות באחריות לגבי ניהול שטחים שאינם בעלי ממשל עצמי ושטחי נאמנות, יקדמו את מימוש הזכות להגדרה עצמית, ויכבדו זכות זו, בהתאם להוראותיה של מגילת האומות המאוחדות.

חלק 2
סעיף 2

1. כל מדינה שהיא צד באמנה זו מתחייבת לכבד ולהבטיח לכל היחידים בתחומיה והכפופים לשיפוטה את הזכויות שהוכרו באמנה זו, ללא הפליה מכל סוג שהוא, כגון מטעמי גזע, צבע, מין, לשון, דת, דעה פוליטית, או אחרת, מוצא לאומי או חברתי, רכוש, יחוס או כל מעמד אחר.

2. מקום שטרם נעשה הדבר באמצעים הקיימים התחייקתיים או אחרים, מתחייבת מדינה שהיא צד באמנה זו לנקוט את הצעדים הדרושים, בהתאם להליכי חוקתה ולהוראותיה של אמנה זו, כדי לאמץ אותם אמצעים תחיקתיים או אזורים, כפי שהיא דרוש. לשם מתן תוקף לזכויות שהוכרו באמנה זו.

3. מדינה שהיא צד באמנה זו מתחייבת:

א. נפגעו זכויותיו וחירויותיו של אדם, כפי שהוכרו בזה, תעמוד לו תרופה יעילה, אף-על-פי שאותה פגיעה בוצעה בידי אישים הפועלים בסמכות רשמית;

ב. להבטיח, כי אדם התובע תרופה כזו תיקבע זכותו לכך בידי הרשויות השיפוטיות, המינהליות או המחוקקות המוסמכות, או בידי כל רשות מוסמכת אחרת, שהוקמה לשם כך על-ידי מערכת המשפט של המדינה, ולפתח את האפשרויות של תרופה שיפוטית;

ג. להבטיח, כי הרשויות המוסמכות יכפו תרופות כאמור לכשיוענקו.

The
nant,
Consi
princi
Unitec
dignity
rights
the f
peace
Recog
inhere
Recog
Unive
thre ic
and po
and w
are cr
civil
econoi
Consi
the Cl
univer
human
Realiz
to oth
which
strive
the ri
nant.
Agree
1
self-de
the fr
and fr
culture
2
ends,
and r
obligat
nomic
le of
In no
own it

Article 3

The State Parties to the present Covenant undertake to ensure the equal right of men and women to the enjoyment of all civil and political rights set forth in the present Covenant.

Article 4

1. In time of public emergency which threatens the life of the nation and the existence of which is officially proclaimed, the States Parties to the present Covenant may take measures derogating from their obligations under the present Covenant to the extent strictly required by the exigencies of the situation, provided that such measures are not inconsistent with their other obligations under international law and do not involve discrimination solely on the ground of race, colour, sex, language, religion or social origin.

2. no derogation from articles 6, 7, 8 (paragraphs 1 and 2), 11, 15, 16 and 18 may be made under this provision.

3. Any State party to the present Covenant availing itself of the right of derogation shall immediately inform the other states parties to the present Covenant, through the intermediary of the Secretary-General of the United Nations, of the provisions from which it has derogated and of the reasons by which it was actuated. A further communication shall be made, through the same intermediary, on the date on which it terminates such derogation.

Article 5

1. Nothing in the present covenant may be interpreted as implying for any State, group or person any right to engage in any activity or perform any act aimed at the destruction of any of the rights and freedoms recognized herein or at their limitation to a greater extent that is provided for in the present Covenant.

2. There shall be no restriction upon or derogation from any of the fundamental

סעיף 3

המדינות שהן צד באמנה זו מתחייבות להבטיח את זכותם השווה של גברים ונשים להנאה מכל הזכויות האזרחיות והמדיניות המפורטות באמנה זו.

סעיף 4

1. בשעת חירום כללית המאיימת על חיי האומה ואשר על קיומה הוכרז רשמית, רשאיות המדינות שהן צד באמנה זו לנקוט אמצעים הגורעים מהתחייבויותיהן שעל-פי אמנה זו, במידה הנדרשת במדוקדק מפאת חומרת המצב, ובלבד שאותם אמצעים לא יהיו בלתי מתיישבים עם התחייבויותיהן האחרות על-פי המשפט הבינלאומי ולא יגררו הפליה שתהא מבוססת אך ורק על טעמי גזע, צבע, מין, לשון, דת או מוצא חברתי.

2. שום גריעה מן הסעיפים 6, 7, 8 (ס"ק 1 ו-2), 11, 15, 16 ו-18 לא תהיה מותרת לפי הוראה זו.

3. כל מדינה בעלת אמנה זו המשתמשת בזכות הגריעה תודיע מיד לשאר המדינות בעלות האמנה, באמצעות המזכיר הכללי של האומות המאוחדות, על ההוראות שמהן גרעה ועל הטעמים אשר הניעוה לגריעה זו. הודעה נוספת תינתן באותה דרך, בדבר התאריך שבו תוכא הגריעה לידי גמר.

סעיף 5

1. אין באמנה זו דבר אשר ניתן לפרשו כמורה על זכות שהיא בידי מדינה, קבוצה או יחיד, לפתוח בפעולה או לבצע מעשה אשר תכליתם - הכחדתן של הזכויות והחירויות שהוכרו באמנה זו, או הגבלתן במידה גדולה יותר מכפי שנקבע באמנה זו.

2. לא תותר כל הגבלה או גריעה לגבי זכויות היסוד של האדם, המוכרות או הקיימות, בכל מדינה

human rights recognized or existing in any State party to the present Covenant pursuant to law, conventions, regulations or custom on the pretext that the present Covenant does not recognize such rights or that it recognizes them to a lesser extent.

PART III

Article 6

1. Every human being has the inherent right to life. This right shall be protected by law. No one shall be arbitrarily of his life.

2. In countries which have not abolished the death penalty, sentence of death may be imposed only for the most serious crimes in accordance with the law in force at the time of the commission of the crime and not contrary to the provisions of the present Covenant and to the convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide. This penalty can only be carried out pursuant to a final judgement rendered by a competent court.

3. When deprivation of life constitutes the crime of genocide, it is understood that nothing in this article shall authorize any State Party to the present Covenant to derogate in any way from any obligation assumed under the provisions of the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide.

4. Anyone sentenced to death shall have the right to seek pardon or commutation of the sentence. Amnesty, pardon or commutation of the sentence of death may be granted in all cases.

5. Sentence of death shall not be imposed for crimes committed by persons below eighteen years of age and shall not be carried out on pregnant women.

6. Nothing in this article shall be invoked to delay or to prevent the abolition of capital punishment by any State Party to the present Covenant.

בעלת האמנה, בהתאם לחוקים, אמנות, תקנות או נהגים, באמתלה כי אמנה זו אינה מכירה באותן זכויות, או, כי היא מכירה בהן במידה קטנה יותר.

חלק 3

סעיף 6

1. לכל בן אנוש זכות טבעית לחיים. זכות זו תוגן על-ידי החוק. אין לשלול משום אדם את חייו באורח שרירותי.

2. בארצות שבהן לא בוטל עונש המוות, ניתן לגזור דין מוות רק לגבי הפשעים החמורים ביותר בהתאם לדין שבתוקף בעת ביצועו של הפשע ושאינו נוגד את הוראות אמנה זו ואת האמנה בדבר מניעת הפשע של השמדת עם ענישתו. אפשר לבצע עונש זה רק בעקבות פסק-דין סופי שהוצא על ידי בית-משפט מוסמך.

3. כאשר שלילת החיים מהווה פשע של השמדת עם, מובן כי אין בסעיף זה דבר המסמיך מדינה שהיא צד באמנה זו לגרוע בכל דרך שהיא מתחייבת שקיבלה על עצמה לפי הוראות האמנה בדבר מניעת הפשע של השמדת העם וענישתו.

4. נדון אדם למוות, תהיה לו הזכות לבקש חנינה או המתקת גזר הדין. חנינה כללית, חנינה אישית או המתקת הדין אפשר להעניקן בכל המקרים.

5. לא יוטל גזר דין מוות בשל עבירות שנעברו בידי אדם שלא מלאו לו שמונה עשרה שנים, והוא לא יבוצע לגבי אשה הרה.

6. אין דבר בסעיף זה שניתן להסתמך עליו כדי לדחות או למנוע את ביטולו של גזר דין מוות על-ידי מדינה שהיא צד באמנה זו.

Article 7

1. No one shall be subjected to torture to cruel, inhuman or degrading treatment or punishment. In particular, no one shall be subjected without his free consent to medical or scientific experimentation.

Article 8

1. No one shall be held in slavery; slavery and the slave-trade in all their forms shall be prohibited.

2. No one shall be held in servitude.

3. (a) No one shall required to perform forced or compulsory labour;

(b) Paragraph 3 (a) shall not be held to preclude, in countries where imprisonment with hard labour way be imposed as a punishment for a crime, the performance of hard labour in pursuance of a sentence to such punishment by a competent court;

(c) For the purpose of this paragraph the term "forced or compulsory labour" shall not include:

- (i) Any work or service, not referred to in sub-paragraph (b), normally required of a person who is under detention in consequence of a lawful order of a court, or of a person during conditional release from such detention;
- (ii) Any service of military character and, in countries where conscientious objection is recognized, any national service required by law of conscientious objectors;
- (iii) Any service exacted in cases of emergency or calamity threatening the life or well-being of the community;
- (iv) any work or service which forms part of normal civil obligations.

סעיף 7

1. לא יועמד אדם בפני עינויים, או בפני יחס או עונש אכזריים, בלתי אנושיים או משפילים; בפרט, לא יועמד אדם בלא הסכמתו החופשית, בפני ניסוי רפואי או מדעי.

סעיף 8

1. לא יוחזק אדם בעבדות; עבדות וסחר עבדים ייאסרו על צורותיהם.

2. לא יוחזק אדם בשעבוד.

3. (א) לא יאולץ אדם לבצע עבודת כפייה או עבודת חובה;

(ב) (א) אין לפרש את ס"ק 3(א) דלעיל כמוציא מכלל אפשרות ביצועו של עונש עבודת פרך, בהתאם לגורדין של בית משפט מוסמך, בארצות שבהן אפשר להטיל עונשי מאסר עם עבודות פרך על פשעים מסוימים.

(ג) לעניין ס"ק זה לא יהא המונח "עבודת כפייה או עבודת חובה" כולל:

- (1) עבודה או שירות, שלא נזכרו בפסקה (ב), והנתבעים ברגיל מאדם הנמצא במעצר כתוצאה מצו חוקי של בית משפט, או מאדם בהיותו משוחרר על תנאי ממעצר כאמור;
- (2) שירות בעל אופי צבאי, ובארצות שבהן מוכר סירוב מטעמי מצפון, שירות לאומי שנתבע כחוק מסרבנים מטעמי מצפון;
- (3) שירות שנתבע במקרים של שעת חירום או אסון המאיימים על חיי הציבור ורווחתו.
- (4) עבודה או שירות שהם חלק מן החובות האזרחיות הרגילות.

כ
ס
מ

ח
ל

א

ח
ל

כ

Article 9

1. Everyone has the right to liberty and security of person. No one shall be subjected to arbitrary arrest or detention. No one shall be deprived of his liberty except on such grounds and in accordance with such procedure as are established by law.

2. Anyone who is arrested shall be informed, at the time of arrest, of the reasons for his arrest and shall be promptly informed of any charges against him.

3. Anyone arrested or detained on a criminal charge shall be brought promptly before a judge or other officer authorized by law to exercise judicial power and shall be entitled to trial within a reasonable time or to release. It shall not be the general rule that persons awaiting trial shall be detained in custody, but release may be subject to guarantees to appear for trial, at any other stage of the judicial proceedings, and, should occasion arise, for execution of the judgement.

4. Anyone who is deprived of his liberty by arrest or detention shall be entitled to take proceedings before a court, in order that that court may decide without delay on the lawfulness of his detention and order his release if the detention is not lawful.

5. Anyone who has been the victim of unlawful arrest or detention shall have an enforceable right to compensation.

Article 10

1. All persons deprived of their liberty shall be treated with humanity and with respect for the inherent dignity of the human person.

2. (a) Accused persons shall, save in exceptional circumstances, be segregated from convicted persons and shall be subject to separate treatment appropriate to their status as unconvicted persons;

סעיף 9

1. לכל אדם שמורה הזכות לחירות אישית ולבטחון אישי. לא יהיה אדם נתון במעצר או במאסר שרירותיים. לא תשלל חירותו של אדם אלא מטעמים ובהתאם להליכים שנקבעו בחוק.

2. אדם שנעצר יודיעוהו, בעת מעצרו, על הנימרים למעצרו, וכן יודיעוהו ללא דיחוי על כל אשמה המועלית נגדו.

3. אדם שנעצר או נאסר בשל האשמה בעבירה פלילית יובא מיד בפני שופט, או בפני נושא משרה אחד שהוסמך כחוק להפעיל סמכות שיפוטית, ויש לשופטו תוך פרק זמן סביר או לשחררו. לא יהא זה כלל מקובל שאדם המצפה למשפט יוחזק במשמורת, אך השחרור של האדם לדין בכל שלב אחר של ההליכים המשפטיים, ובמקרה הצורך, לשם ביצוע גזר הדין.

4. אדם אשר חירותו נשללה באמצעות מאסר או מעצר יהיה זכאי לנקוט הליכים בבית משפט, כדי שבית משפט זה יוכל ללא דיחוי, להחליט, בדבר חוקיות מעצרו, ולצוות על שחרורו, אם המעצר אינו חוקי.

5. אדם שהיה קרבן למאסר או למעצר בלתי חוקיים תהיה לו זכות לפיצויים הניתנת להוצאה לפועל.

סעיף 10

1. אנשים שנשללה חירותם ינהגו בהם ברוח אנושית ומתוך התחשבות בכבודו העצמי של האדם.

2. (א) אנשים שהואשמו יובדלו למעט בנסיבות חורגות מן הרגיל, מבני אדם שהורשעו, ויהיו נתונים ליחס מיוחד המתאים למעמדם כאנשים שלא הורשעו.

(b) Accused juvenile persons shall be separated from adults and brought as speedily as possible for adjudication.

3. The penitentiary system shall comprise treatment of prisoners the essential aim of which shall be their reformation and social rehabilitation. Juvenile offenders shall be segregated from adults and be accorded treatment appropriate to their age and legal status.

Article 11

No one shall be imprisoned merely on the ground of inability to fulfil contractual obligation.

Article 12

1. Everyone lawfully within the territory of a State shall, within that territory, have the right to liberty of movement and freedom to choose his residence.

2. Everyone shall be free to leave any country, including his own.

3. The above-mentioned rights shall not be subject to any restrictions except those which are provided by law, are necessary to protect national security, public order (**ordre public**), public health or morals or the rights and freedoms of others, and are consistent with the other rights recognized in the present Covenant.

4. No one shall be arbitrarily deprived of the right to enter his own country.

Article 13

An alien lawfully in the territory of a State party to the present Covenant may be expelled therefrom only in pursuance of a decision reached in accordance with law and shall, except where compelling reasons of national security otherwise require, be allowed to submit the reasons against his expulsion and to have his case reviewed by, and be represented for the purpose before, the competent authority or a person or persons especially designated by the competent authority.

(ב) קטינים שהואשמו יובדלו ממבוגרים ועניינם ייחזק מהר ככל האפשר.

3. מערכת בתי הכלא תכלול טיפול באסירים אשר מטרתו העיקרית היא תיקונם ושיקומם החברתי, עבריינים צעירים יובדלו ממבוגרים ויוענק להם טיפול המתאים לגילם ולמעמדם המשפטי.

סעיף 11

לא ייאסר אדם בשל הנימוק האחד, כי אין הוא יכול לקיים התחייבות חוזית.

סעיף 12

1. אדם הנמצא כחוק בתוך שטחה של מדינה זכותו, בתוך שטח זה, לנוע ולבחור את מקום מגוריו באורח חופשי.

2. כל אדם בן חורין לעזוב כל ארץ שהיא, לרבות ארצו הוא.

3. הזכויות שצויינו לעיל לא יהיו כפופות לכל הגבלות, למעט אותן הגבלות הקבועות בחוק, הנחוצות לשמירת הבטחון הלאומי, הסדר הציבורי (תקנת הציבור) בריאות או מוסר הציבור, או זכויות הזולת וחירויותיו המתיישבות עם הזכויות האחרות שהוכרו באמנה זו.

4. לא תישלל באורח שרירותי מאיש הזכות להיכנס לארצו הוא.

סעיף 13

זר הנמצא בתחומיה של מדינה שהיא צד באמנה זו אין לגרשו ממנה אלא כביצועה של החלטה שנתקבלה בהתאם לחוק, ותינתן לו האפשרות, למעט מקום שבו נימוקים מחייבים של בטחון לאומי תובעים אחרת, להגיש את הנימוקים נגד גירושו, וכי עניינו ייבחן מחדש, בהיותו מיוצג לתכלית זו, בפני הרשות המסומת, או בפני אדם או בני אדם שמינתה, במיוחד, הרשות המוסמכת.

מ

ש

תה

נגד

לשו

בחו

בעו

ידי

זאת,

אין

כתבי

Article 14

1. All persons shall be equal before the courts and tribunals. In the determination of any criminal charge against him, or of his rights and obligations in a suit at law, everyone shall be entitled to a fair and public hearing by a competent, independent and impartial tribunal established by law. The Press and the public may be excluded from all or part of a trial for reasons of morals, public order (**ordre public**) or national security in a democratic society, or when the interest of the private of the parties so requires, or to the extent strictly necessary in the opinion of the court in special circumstances where publicity would prejudice the interests of justice; but any judgement rendered in a criminal case or in a suit at law shall be made public except where the interest of juvenile persons otherwise requires or the proceedings concern matrimonial disputes or the guardianship of children.

2. Everyone charged with a criminal offence shall have the right to be presumed innocent until proved guilty according to law.

3. In the determination of any criminal charge against him, everyone shall be entitled to the following minimum guarantees, in full equality:

(a) To be informed promptly and in detail in a language which he understands of the nature and cause of the charge against him;

(b) To have adequate time and facilities for the preparation of his defence and to communicate with counsel of his own choosing;

(c) To be tried without undue delay;

(d) To be tried in his presence, and to defend himself in person or through legal assistance of his own choosing; to be informed, if he does not have legal assistance, of this right; and to have legal assistance assigned to him, in any case where the interests of justice so require, and without payment by him in any such case if he does not have sufficient means to pay for it;

סעיף 14

1. הכל שווים לפני בתי המשפט ובתי הדין, כל אדם זכאי לכך, כי טיעונו יישמע כיאות, כפומבי, בפני בית משפט מוסמך, בלתי תלוי וחסר פניות, שהוקם לפי החוק, אשר יחליט בין בדבר כל אשמה בעלת אופי פלילי נגדו ובין בדבר זכויותיו וחובותיו כתובענה אזרחית. ניתן להחליט כי המשפט, כולו או מקצתו, יתנהל בולתיים סגורות בשל טעמים של מוסר, הסדר הציבורי (תקנת הציבור) או בטחון לאומי בחברה דמוקרטית, או כשעה שטובת חייהם הפרטיים של בעלי הדין תובעת זאת, או במידה שלדעת בית המשפט נחוץ הדבר בהחלט, מקום שלרגל נסיבותיו המיוחדות של המשפט תפגע הפומביות בעניין הצדק. אף על פי כן כל פסק דין שיוצא במשפט פלילי או אזרחי יפורסם ברבים, למעט מקום שטובתו של קטין תובעת כי ייעשה אחרת, או מקום שהמשפט נסב על סכסוכים בענייני אישות או על אפטרופסות על ילדים.

2. כל אדם שהואשם בעבירה פלילית יחזק חף מפשע עד אשר תוכח אשמתו כדין.

3. כל אדם שהואשם בעבירה פלילית זכאי, תוך שוויון גמור, לערבויות מינימום אלו:

א. כי יודיעוהו, מיד ובמפורט, בלשון שאור תה הוא מבין, את מהותו ואת עילתו של האישום שהוגש נגדו;

ב. כי יינתנו לו הזמן והאמצעים הדרושים לשם הכנת הגנתו וכדי להתקשר עם סניגור שהוא עצמו בחר בו;

ג. כי יועמד לדין בלא השהייה יתרה;

ד. כי יהא נדון בנוכחותו ומתגונן בעצמו, או בעזרת סניגור שהוא עצמו בחר בו; אם אין לו סניגור – יודיעוהו על זכותו לכך, ובכל מקרה שעניין הצדק יתבע זאת, יועמד לרשותו סניגור ממונה, ללא הוצאות, אם אין בידו אמצעים מספיקים לשלם לו;

(e) To examine, or have examined, the witnesses against him and to obtain the attendance and examination of witnesses on his behalf under the same conditions as witnesses against him;

(f) To have the free assistance of an interpreter if he cannot understand or speak the language used in court;

(g) Not to be compelled to testify against himself or to confess guilt.

4. In the case of juvenile persons, the procedure shall be such as will take account of their age and the desirability of promoting their rehabilitation.

5. Everyone convicted of a crime shall have the right to his conviction and sentence being reviewed by a higher tribunal according to law.

6. When a person has by a final decision been convicted of a criminal offence and when subsequently his conviction has been reversed or he has been pardoned on the ground that a new or newly discovered fact shows conclusively that there has been a miscarriage of justice, the person who has suffered punishment as a result of such conviction shall be compensated according to law, unless it is proved that the non-disclosure of the unknown fact in time is wholly or partly attributable to him.

7. No one shall be liable to be tried or punished again for an offence for which he has already been finally convicted or acquitted in accordance with the law and penal procedure of each country.

Article 15

1. No one shall be held guilty of any criminal offence on account of any act or omission which did not constitute a criminal offence, under national or international law, at the time when it was committed. Nor shall a heavier penalty be imposed than the one that was applicable at the time when the criminal offence was committed. If, subsequent to the commission of the offence, provision is made by law for the imposition of a lighter penalty, the offender shall benefit thereby.

ה. כי יחקור אישית או על-ידי אדם מטעמו את העדים שכנגדו, וכי ישיג את התיצבותם וחקירתם של עדים מטעמו באותם תנאים כמו העדים שכנגדו;

ו. כי יוכל להיעזר במתורגמן, חינם, אם אין הוא מבין או דובר את השפה המשמשת בבית המשפט;

ז. כי לא יכפו עליו להעיד נגד עצמו או להודות באשמה.

4. במקרה של צעירים, יהיו סדרי הדין באופן אשר יביא בחשבון את גילם ואת רציות שיקומם.

5. לכל אדם שהורשע בעבירה הזכות, כי חיובו בדין ופסק דינו ייבחנו מחדש בבית-דין גבוה יותר, בהתאם לחוק.

6. מקום שהרשעה פלילית סופית בוטלה לאחר מכן, או מקום שהוענקה תנינה מחמת שעובדה חדשה, או עובדה שנתגלתה מחדש, מוכיחה כי נעשתה טעות שיפוטית, האדם אשר נענש בשל הרשעה זו יפוצה בהתאם לחוק, זולת אם הוכח, כי דבר אי גילויה של העובדה שלא היתה ידועה לייחסו, כולו או בחלקו, לאדם זה.

7. לא ייתבע אדם לדין ולא ייענש בשל עבירה שממנה זוכה או שעליה הורשע מכבר, בפסק דין סופי, בהתאם לחוק ולסדרי הדין הפלילי של כל ארץ.

סעיף 15

1. לא יורשע אדם בשל מעשים או מחדלים אשר לא היוו עבירה פלילית לפי המשפט הלאומי או הבינ-לאומי בשעת עשייתם. כן לא יוטל עונש כבד יותר מן העונש שהיה נוהג בשעת שנעברה העבירה. אם, לאחר שנעברה העבירה, ניתנה הוראה בחוק לשם הטלת עונש קל יותר, יהנה מכך העבריין.

2. Nothing in this article shall prejudice the trial and punishment of any person for any act or omission which, at the time when it was committed, was criminal according to the general principles of law recognized by the community of nations.

Article 16

Everyone shall have the right to recognition everywhere as a person before the law.

Article 17

1. No one shall be subjected to arbitrary or unlawful interference with his privacy, family, home or correspondence, nor to unlawful attacks on his honour and reputation.

2. Everyone has the right to the protection of the law against such interference or attacks.

Article 18

1. Everyone shall have the right to freedom of thought, conscience and religion. This right shall include freedom to have or to adopt a religion or belief of his choice, and freedom, either individually or in community with others and in public or private, to manifest his religion or belief in worship, observance, practice and teaching.

2. No one shall be subject to coercion which would impair his freedom to have or to adopt a religion or belief of his choice.

3. Freedom to manifest one's religion or beliefs may be subject only to such limitations as are prescribed by law and are necessary to protect public safety, order, health, or morals or the fundamental rights and freedoms of others.

4. The State parties to the present Covenant undertake to have respect for the liberty of parents and, when applicable, legal guardians to ensure the religious and moral education of their children in conformity with their own convictions.

Article 19

1. Everyone shall have the right to hold opinions without interference.

2. אין בסעיף זה כדי לפגוע בשפיטתו או בעונשו של כל אדם בשל מעשים או מחדלים אשר היו בשעת עשייתם פליליים בהתאם לעקרונות המשפט הכלליים המוכרים על-ידי כלל האומות.

סעיף 16

לכל אדם הזכות, כי יכירו בו, ככל מקום שהוא, כאישיות בפני החוק.

סעיף 17

1. לא יהיה אדם נתון להתערבות שרירותית או בלתי-חוקית בצנעת הפרט שלו, במשפחתו, בביתו או בכתובתו, או לפגיעות בלתי חוקיות בכבודו או בשמו הטוב.

2. לכל אדם הזכות להגנת החוק נגד התערבויות או פגיעות כאלה.

סעיף 18

1. לכל אדם הזכות לחופש המחשבה, המצפון והדת. זכות זו תכלול את החופש להיות בן דת או אמונה, לאמץ דת או אמונה שבחר, ואת החופש ליתן ביטוי לדתו או לאמונתו, ביחידות או בצוותא, אם בפומבי ואם באורח פרטי, בפולחן, שמירת מנהגים, מצוות מעשיות והוראה.

2. לא יהיה אדם נתון לכפייה אשר תפגע בחירותו להיות בן דת או אמונה, או לאמץ דת או אמונה שבחר.

3. החופש ליתן ביטוי לדתו או לאמונתו של אדם יכול שיהיה כפוף רק לאותן הגבלות כפי שנקבעו בחוק והנחוצות לשם שמירתם של הבטחון, הסדר, הבריאות או המוסד הציבוריים או זכויותיו וחירויותיו של הזולת.

4. המדינות בעלות האמנה זו מתחייבות לכבד את חופש ההורים, ובמקרה המתאים את חופש האפוטרופים סים החוקיים, להבטיח חינוך דתי ומוסרי לילדיהם בהתאם להכרתם.

סעיף 19

1. לכל אדם תהיה הזכות להחזיק בדעותיו ללא הפרעה.

2. Everyone shall have the right to freedom of expression; this right shall include freedom to seek, receive and impart information and ideas of all kinds, regardless of frontiers, either orally, in writing or in print, in the form of art, or through any other media of his choice.

3. The exercise of the right provided for in paragraph 2 of this article carries with it special duties and responsibilities. It may therefore be subject to certain restrictions, but these shall only be such as are provided by law and are necessary: (a) For respect of the rights or reputations of others; (b) For the protection of national security or of public order (**ordre public**), or of public health or morals.

Article 20

1. Any propaganda for war shall be prohibited by law.

2. Any advocacy of national, racial or religious hatred that constitutes incitement to discrimination, hostility or violence shall be prohibited by law.

Article 21

The right of peaceful assembly shall be recognized. No restrictions may be placed on the exercise of this right other than those imposed in conformity with the law and which are necessary in a democratic society in the interests of national security or public safety, public order (**ordre public**), the protection of public health or morals or the protection of the rights and freedoms of others.

Article 22

1. Everyone shall have the right to freedom of association with others, including the right to form and join trade unions for the protection of his interests.

2. No restrictions may be placed on the exercise of this right other than those which are prescribed by law and which are necessary in a democratic society in the interests of national security or public safety, public order (**ordre**

2. לכל אדם תהיה הזכות לחופש הביטוי; זכות זו תכלול את החופש לבקש, לקבל ולקנות ידיעות ואידיאות מכל סוג, ללא התחשבות בגבולות, אם בעל פה, אם בכתב, אם בדפוס, אם בצורת אמנות, או בכל אמצעים אחרים שיבחר בהם.

3. שימוש בזכויות שנקבעו בס"ק דלעיל נושא עמו חובות מיוחדות ואחריות מיוחדות. לפיכך יכול שיהא כפוף להגבלות מסוימות, החייבות, מכל מקום, להיקבע במפורש בחוק והגדרשות (1) לשם שמירת זכויותיו או שמו הטוב של הזולת. (2) לשם שמירתם של הבטחון הלאומי, של הסדר הציבורי (תקנת הציבור), של בריאות הציבור או של מוסר הציבור.

סעיף 20

1. כל תעמולה למלחמה תיאסר על ידי החוק.

2. כל הטפה לשנאה לאומית, גזעית או דתית, המהווה הסתה להפליה, לפעולת איבה או לאלימות תאסר על-ידי החוק.

סעיף 21

תוכר הזכות להתכנסות שקטה. שום הגבלות לא יונחו בשימוש בזכות זו למעט אלו המוטלות בהתאם לחוק והדרושות בחברה דמוקרטית למען הבטחון הלאומי או בטחון הציבור, הסדר הציבורי (תקנת הציבור), שמירתם של בריאות הציבור או המוסר הציבורי, או שמירת זכויותיו וחירויותיו של הזולת.

סעיף 22

1. לכל אדם תהיה הזכות לחופש ההתאגדות עם אחרים, לרבות הזכות להקים איגודים מקצועיים ולהצטרף אליהם לשם שמירת ענייניו.

2. שום הגבלות לא יוטלו על שימוש בזכות זו, למעט אלו הקבועות בחוק והגדרשות בחברה דמוקרטית למען הבטחון הלאומי או בטחון הציבור, הסדר הציבורי (תקנת הציבור), שמירתם של בריאות הציבור או מוסר הציבור, או שמירת זכויותיו וחירויותיו של הזולת.

public), the protection of public health or morals or the protection of the rights and freedoms of others. This article shall not prevent the imposition of lawful restrictions on members of the armed forces and of the police in their exercise of this right.

3. Nothing in this article shall authorize States parties to the international Labour Organisation Convention of 1948 concerning Freedom of Association and Protection of this Right to Organize to take legislative measures which would prejudice, or to apply the law in such a manner as to prejudice the guarantees provided for in the convention.

Article 23

1. The family is the natural and fundamental group unit of society and is entitled to protection by society and the state.

2. The right of men and woman of marriageable age to marry and to found a family shall be recognized.

3. No marriage shall be entered into without the free and full consent of the intending spouses.

4. States Parties to the present Covenant shall take appropriate steps to ensure equality of rights and responsibilities of spouses as to marriage, during marriage and at its dissolution. In the case of dissolution, provision shall be made for the necessary protection of any children.

Article 24

1. Every child shall have, without any discrimination as to race, colour, sex, language, religion, national or social origin, property or birth, the right to such measures of protection as are required by his status as a minor, on the part of his family, society and the State.

2. Every child shall be registered immediately after birth and shall have a name.

Article 25

Every citizen shall have the right and the opportunity, without any of the distinctions mentioned in article 2 and without unreasonable restrictions:

סעיף זה לא ימנע הטלת הגבלות חוקיות לגבי חברי הכוחות המזוינים והמשטרה בשימושם בזכות זו.

3. אין בסעיף זה כדי להרשות למדינות שהן צד באמנת העבודה הבינלאומית משנת 1948 בדבר חופש ההתאגדות והגנת הזכות להתארגן, לנקוט אמצעים תחיקתיים אשר יפגעו בערבויות שנקבעו באמנה, או לבצע את החוק באופן אשר יפגע באותן ערבויות.

סעיף 23

1. המשפחה היא היחידה הקיבוצית הטבעית והיסודית של החברה, והיא זכאית להגנה מטעם החברה והמדינה.

2. הזכות לשאת בן זוג ולכונן משפחה תהיה מוכרת לגבר ולאשה שבגיל הנישואין.

3. לא ייערכו נישואין בלא הסכמתם החופשית והמלאה של בני הזוג המיועדים.

4. מדינות שהן צד באמנה זו ינקטו את הצעדים המתאימים כדי להבטיח שוויון בזכויותיהם ואחריותם של בני הזוג לענין נישואין, במשך הנישואין ובפירוקם. במקרה של פירוק, ייעשו סידורים כדי להבטיח לילדים את ההגנה הדרושה.

סעיף 24

1. לכל ילד, ללא כל הפליה בשל גזע, צבע, מין, לשון, דת, מוצא לאומי או חברתי, רכוש או ייחוס, תהא הזכות לאותם אמצעי הגנה הנדרשים מפאת מעמדו כקטין, מטעם משפחתו, החברה והמדינה.

2. כל ילד יירשם מיד לאחר לידתו וישא שם.

סעיף 25

לכל אזרח יהיו הזכות והאפשרות, ללא כל הפליה מן ההפליות שצויינו בסעיף 2 וללא הגבלות בלתי-סבירות:

(a) To take part in the conduct of public affairs, directly or through freely chosen representatives;

(b) To vote and to be elected at genuine periodic elections which shall be by universal and equal suffrage and shall be held by secret ballot, guaranteeing the free expression of the will of the electors;

(c) To have access, on general terms of equality, to public service in his country.

Article 26

All persons are equal before the law and are entitled without any discrimination to the equal protection of the law. In this respect, the law shall prohibit any discrimination and guarantee to all persons equal and effective protection against discrimination on any ground such as race, colour, sex, language, religion, political or other opinion, national or social origin, property, birth, or other status.

Article 27

In those States in which ethnic, religious or linguistic minorities exist, persons belonging to such minorities shall not be denied the right, in community with the other members of their group, to enjoy their own culture, to profess and practise their own religion, or to use their own language.

PART IV

Article 28

1. There shall be established a Human Rights Committee (hereafter referred to in the present Covenant as the Committee). It shall consist of eighteen members and shall carry out the functions hereinafter provided.

2. The Committee shall be composed of national of the states Parties to the present Covenant who shall be persons of high moral character and recognized competence in the field of human rights, consideration being given to the usefulness of the participation of some persons having legal experience.

א. ליטול חלק בהנהלתם של עניני ציבור, במישרין או באמצעות נציגים שנבחרו באורח חופשי;

ב. להצביע ולהיבחר בבחירות-אמת המתקיימות מזמן לזמן, תוך מתן זכות בחירה כללית ושווה, והנערכות בהצבעה חשאית המבטיחה ביטוי חופשי לרצונם של הבוחרים;

ג. להיכנס, בתנאים כלליים של שוויון, לשירות הציבורי בארצו.

סעיף 26

כל בני אנוש שווים בפני החוק וזכאים, בלא כל הפליה, להגנה שווה מטעם החוק. לענין זה יאסור החוק כל הפליה ויבטיח לכל בני אנוש הגנה שווה ויעילה בפני כל הפליה, במיוחד בשל טעמי גזע, צבע, מין, לשון, דת, דעה מדינית או דעה אחרת, מוצא לאומי או חברתי, רכוש, ייחוס או מעמד אחר.

סעיף 27

באותן מדינות שבהן קיימים מיעוטים אתניים, דתיים או לשוניים, לא ישללו מבני אדם המשתייכים למיעוטים אלה את הזכות לקיים את תרבותם, להחזיק בדתם ולשמור על מצוותיהם, או להשתמש בלשונם, בצוותא עם החברים האחרים שבקבוצתם.

חלק 4

סעיף 28

1. יוקם ועד לזכויות האדם (להלן באמנה זו - הוועד). הוא יורכב משמונה עשר חברים ויבצע את התפקידים שיוגדרו כדלקמן.

2. הוועד יהא מורכב מאזרחים של מדינות שהן צדדים לאמנה זו, אשר יהיו אישים בעלי אופי מוסרי נעלה ובעלי סמכות מוכרת בתחום זכויות האדם. תינתן שימת לב לתועלת שבשיתופם של מספר בני אדם בעלי ניסיון משפטי.

3. The members of the Committee shall be elected and shall serve in their personal capacity.

Article 29

1. The members of the Committee shall be elected by secret ballot from a list of persons possessing the qualifications prescribed in article 28 and nominated for the purpose by the State Parties to the present Covenant.

2. Each State Party to the present Covenant may nominate not more than two persons. These persons shall be nationals of the nominating State.

3. A person shall be eligible for re-nomination.

Article 30

1. The initial election shall be held no later than six months after the date of the entry into force of the present Covenant.

2. At least four months before the date of each election to the Committee, other than an election to fill a vacancy declared in accordance with article 34, the Secretary-General of the United Nations shall address a written invitation to the States Parties to the present Covenant to submit their nominations for membership of the Committee within three months.

3. The Secretary-General of the United Nations shall prepare a list in alphabetical order of all the persons thus nominated, with an indication of the States Parties which have nominated them, and shall submit it to the States Parties to the present Covenant no later than one month before the date of each election.

4. Elections of the members of the Committee shall be held at a meeting of the States Parties to the present Covenant convened by the Secretary-General of the United Nations at the Headquarters of the United Nations. At that meeting, for which two thirds of the States Parties to the present Covenant shall constitute a quorum, the persons elected to the Committee shall be those nominees who obtain the largest number of votes and an absolute majority of the

3. חברי הוועד ייבחרו וישמשו בסמכותם האי-שית.

סעיף 29

1. חברי הוועד ייבחרו בהצבעה חשאית מוך רשימת אנשים שלהם התכונות הקבועות בסעיף 28, אשר הציעו לתכלית זו המדינות בעלות האמנה הזאת.

2. כל מדינה שהיא צד לאמנה רשאית להציע לא יותר משני אנשים. אנשים אלה יהיו אזרחיה של המדינה המציעה.

3. אדם כשיר להיות מוצע מחדש.

סעיף 30

1. הבחירה הראשונה תתקיים לא יאוחר מאשר ששה חודשים לאחר התאריך של כניסת אמנה זו לתוקפה.

2. ארבעה חודשים לפחות לפני התאריך של כל בחירה לוועד, למעט בחירה אשר מגמתה מילוי מקום שהוכרו כפנוי בהתאם לסעיף 34, יזמין המזכיר הכללי של האומות המאוחדות, בכתב, את המדינות שהן צדדים לאמנה זו, למנות תוך פרק זמן של שלושה חודשים את המועמדים שהן מציעות כחברי הוועד.

3. המזכיר הכללי של האומות המאוחדות יכין רשימה בסדר אלפביתי של כל האנשים שהוצעו, תוך ציון בעלות אמנה אשר הציעו אנשים אלה, ויגישה למדינות בעלות האמנה לא יאוחר מחודש ימים לפני התאריך של כל בחירה.

4. בחירתם של חברי הוועד תתקיים בכינוס של המדינות בעלות האמנה, אשר יכונס על ידי המזכיר הכללי של האומות המאוחדות במרכז האומות המאוחדות. בכינוס זה, שבו יהיו שני שלישים מן המדינות בעלות האמנה מניין חוקי, ייבחרו כחברי הוועד המועמדים אשר יקבלו את מספר הקולות הגדול ביותר ורוב

votes of the representatives of States parties and voting.

Article 31

1. The committee may not include more than one national of the same States.

2. In the election of the Committee, consideration shall be given to equitable geographical distribution of membership and to the representation of the different forms of civilization and of the principal legal systems.

Article 32

1. The members of the Committee shall be elected for a term of four years. They shall be eligible for re-election if renominated. However, the terms of nine of the members elected at the first election shall expire at the end of two years; immediately after the first election, the names of these nine members shall be chosen by lot by the Chairman of the meeting referred to in article 30, paragraph 4.

2. Elections at the expiry of office shall be held in accordance with the preceding articles of this part of the present Covenant.

Article 33

1. If, in the unanimous opinion of the other members, a member of the Committee has ceased to carry out his functions for any cause other than absence of a temporary character, the Chairman of the Committee shall notify the Secretary-General of the United Nations, who shall then declare the seat of that member to be vacant.

2. In the event of the death or the resignation of a member of the Committee, the Chairman shall immediately notify the Secretary-General of the United Nations, who shall declare the seat vacant from the date of death or the date on which the resignation takes effect.

Article 34

1. When a vacancy is declared in accordance with article 33 and if the term of office of a member to be replaced does not expire within six months of the declaration of the vacancy, the Secretary-General of the United

מוחלט מקולות נציגיהן של המדינות בעלות האמנה הנוכחים והנוטלים חלק בהצבעה.

סעיף 31

1. הוועד לא יכלול יותר מאשר אזרח אחד של אותה מדינה.

2. בבחירתו של הוועד תינתן שימת לב לחלוקה גיאוגרפית צודקת של החברים וליצוגן של צורות הציוויליזציה השונות וכן של שיטות המשפט העיקריות.

סעיף 32

1. חברי הוועד ייבחרו לתקופת 4 שנים. הם כשירים לבחירה מחדש אם יוצעו מחדש. אף על פי כן, תקופת כהונתם של תשעה מן החברים אשר ייבחרו בבחירה הראשונה תהיה מסתיימת מקץ שנתיים ימים; מיד לאחר הבחירה הראשונה יעלה בגורל יושב ראש הכינוס הנזכר בס"ק 4 לסעיף 30 את שמות תשעת החברים האמורים.

2. בחירות בתום תקופת כהונה ייערכו בהתאם לסעיפים הקודמים בחלק זה של האמנה.

סעיף 33

1. אם לדעתם האחידה של שאר החברים חדל חבר הוועד למלא את תפקידו בשל כל סיבה, למעט היעדרות בעלת אופי ארעי, יודיע על כך יושב ראש הוועד למזכיר הכללי של האומות המאוחדות, אשר יכריז על מקומו של אותו חבר כפנוי.

2. במקרה של פטירה או התפטרות של חבר הוועד, יודיע על כך היושב ראש, מיד, למזכיר הכללי של האומות המאוחדות, אשר יכריז על המקום כפנוי מתאריך הפטירה או מן התאריך שבו נכנסה ההתפטרות לתוקפה.

סעיף 34

1. הוכרז על מקום פנוי בהתאם לסעיף 33 ואין תקופת כהונתו של החבר שיש למלא את מקומו מסתיימת תוך ששה חודשים לאחר ההכרזה על המקום הפנוי, יודיע על כך המזכיר הכללי של האומות המאוחדות לכל אחת מן המדינות שהן צדדים לאמנה זו, והן

רשי
מוענ
הפנר

רשיב
ויגיש
המקו
שבחר

3

הוכרז
תקופת
לפי הו

חב
של האו
כתנאים
תפקידו

המזנ
חבר העו
תפקידו ה

1. 1
אח הכינוס
זות.

2. 2
מועדים כפי
ל.

3. 3
או כמשרד
הו.

Nations shall notify each of the States Parties to the present Covenant, which may within two months submit nominations in accordance with article 29 for the purpose of filling the vacancy.

2. The Secretary-General of the United Nations shall prepare a list in alphabetical order of the persons thus nominated and shall submit it to the States Parties to the present Covenant. The election of the vacancy shall then take place in accordance with the relevant provisions of this part of the present Covenant.

3. A member of the Committee elected to fill a vacancy declared in accordance with article 33 shall hold office for the remainder of the term of the member who vacated the seat on the Committee under the provisions of that article.

Article 35

The members of the Committee shall, with the approval of the General Assembly of the United Nations, receive emoluments from United Nations resources on such terms and conditions as the General Assembly may decide, having regard to the importance of the Committee's responsibilities.

Article 36

The Secretary-General of the United Nations shall provide the necessary staff and facilities for the effective performance of the functions of the Committee under the present Covenant.

Article 37

1. The secretary-General of the United Nations shall convene the initial meeting of the Committee at the Headquarters of the United Nations.

2. After its initial meeting, the Committee shall meet at such times as shall be provided in its rules of procedure.

3. The Committee shall normally meet at the Headquarters of the United Nations or at the United Nations Office at Geneva.

השאינות, תוך פרק זמן של חודשיים, להגיש הצעות למעמדים, בהתאם לסעיף 29, למטרת מילוי של מקום הפנוי.

2. המזכיר הכללי של האומות המאוחדות יכין רשימה בסדר אלפביתי של האנשים שהוצעו כאמור ויגיש לה למדינות שהן צדדים לאמנה זו. הבחירה למילוי המקום הפנוי תתקיים בהתאם להוראות המתאימות שבחלק זה של האמנה.

3. חבר הוועד שנבחר למלא מקום פנוי שעליו הוכרז בהתאם לסעיף 33, יחזיק בכהונתו למשך יתרת תקופת הכהונה של החבר אשר פינה את מקומו בוועד לפי הוראות הסעיף האמור.

סעיף 35

חברי הוועד יקבלו גמול, באישור העצרת הכללית של האומות המאוחדות, ממקורות האומות המאוחדות, בתנאים שתקבע העצרת הכללית, בשים לב לחשיבות תפקידיו של הוועד.

סעיף 36

המזכיר הכללי של האומות המאוחדות יספק את חבר העובדים ואת השירותים לשם ביצועם היעיל של תפקידי הוועד לפי אמנה זו.

סעיף 37

1. המזכיר הכללי של האומות המאוחדות יכנס את הכינוס הראשון של הוועד במרכז האומות המאוחדות.

2. לאחר כינוסו הראשון, יתכנס הוועד באותם מועדים כפי שייקבעו בכללי הנוהל אשר לו.

3. הוועד יתכנס כרגיל במרכז האומות המאוחדות או במשרד האומות המאוחדות בג'נבה.

votes of
voting.

1.
than one
2.)
considerat
phical dis
representa
tion and

1. T
be elected
be eligibl
However,
elected at
end of two
election, th
be chosen t
referred to

2. El
be held in
articles of

1. If,
other memb
ceased to ca
other than al
Chairman c
Secretary-G
shall then de
vacant.

2. In
resignation c
Chairman sh
ary-General
declare the s
the date on

1. Wh
nce with art
the member
within six m
vacancy, the

Article 38

Every member of the Committee shall, before taking up his duties, make a solemn declaration in open committee that he will perform his functions impartially and conscientiously.

Article 39

1. The Committee shall elect its officers for a term of two years. They may be re-elected.

2. The Committee shall establish its own rules of procedure, but these rules shall provide, *inter alia*, that:

(a) Twelve members shall constitute a quorum;

(b) Decisions of the Committee shall be made by a majority vote of the members present.

Article 40

1. The State Parties to the present Covenant undertake to submit reports on the measures they have adopted which give effect to the rights recognized herein and on the progress made in the enjoyment of those rights:

(a) Within one year of the entry into force of the present Covenant for the States Parties concerned;

(b) Thereafter whenever the Committee so requests.

2. All reports shall be submitted to the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit them to the Committee for consideration. Reports shall indicate the factors and difficulties, if any, affecting the implementation of the present Covenant.

3. The Secretary-General of the United Nations may, after consultation with the Committee, transmit to the specialized agencies concerned copies of such parts of the reports as may fall within their field of competence.

4. The Committee shall study the reports submitted by the States parties to the present Covenant. It shall transmit its reports, and such general comments as it may consider appropri-

סעיף 38

כל חבר הוועד, בטרם ייכנס לתפקידו, ימסור בהצגה חגיגית, במושב פומבי של הוועד, כי ימלא את תפקידו בלא משוא פנים ולפי מצפונו.

סעיף 39

1. הוועד יבחר את נושאי תפקידו לתקופת שנתיים ימים. ניתן לבוחרם מחדש.

2. הוועד יקבע את כללי נוהלו, אך כללים אלה יבטיחו, בין היתר:

- א. כי 12 חברים יהוו מניין חוקי;
- ב. כי החלטותיו של הוועד יתקבלו בהצבעת רוב של החברים הנוכחים.

סעיף 40

1. בעלות אמנה זו מתחייבות להגיש דינים וחשבונות בדבר האמצעים שאימצו והנותנים תוקף לזכויות שהוכרו באמנה זו ובדבר ההתקדמות שנעשתה לעניין ההנאה מזכויות אלו:

א. תוך שנה אחת מהכנס האמנה לתוקפה לגבי המדינות בעלות האמנה הנוגעות בדבר,

ו(ב) לאחר מכן, כל אימת שיבקש זאת הוועד.

2. כל הדינים והחשבונות יוגשו אל המזכיר הכללי של האומות המאוחדות, אשר יעבירם לוועד, לשם עיון. הדינים והחשבונות יציינו את הגורמים והקשיים, אם קיימים כאלה, המשפיעים על ביצועה של אמנה זו.

3. המזכיר הכללי של האומות המאוחדות רשאי, לאחר התייעצות עם הוועד, להעביר לסוכנויות המיוחדות המעונינות העתקים מאותם חלקים שבדינים וחשבונות העשויים להיות כלולים בתחום סמכותן.

4. הוועד יעיין בדינים וחשבונות שהוגשו על ידי המדינות בעלות אמנה זו. הוא יעביר את הדינים וחשבונות שלו ואותן הערות כלליות כפי שיראה לנאות אל המדינות בעלות האמנה. הוועד גם רשאי להעביר

ate, to the States Parties. The committee may also transmit to the Economic and Social Council these comments along with the copies of the reports it has received from States parties to the present Covenant.

5. The States Parties to the present Covenant may submit to the Committee observations on any comments that may be made in accordance with paragraph 4 of this article.

Article 41

1. A State Party to the present Covenant may at any time declare under this article that it recognizes the competence of the Committee to receive and consider communications of the effect that a State Party claims that another State party is not fulfilling its obligations under the present Covenant. Communications under this article may be received and considered only if submitted by a State Party which has made a declaration recognizing in regard to itself the competence of the Committee. No communication shall be received by the Committee if it concerns a State Party which has not made such a declaration. Communications received under this article shall be dealt with in accordance with the following procedure:

(a) If a State Party to the present Covenant considers that another State Party is not giving effect to the provisions of the present Covenant, it may, by written communication, bring the matter to the attention of that State party. Within three months after the receipt of the communication, the receiving State shall afford the State which sent the communication an explanation or any other statement in writing clarifying the matter, which should include, to the extent possible and pertinent, reference to domestic procedures and remedies taken, pending, or available in the matter.

(b) If the matter is not adjusted to the satisfaction of both States Parties concerned within six months after the receipt by the receiving State of the initial communication, either State shall have the right to refer the matter to the Committee, by notice given to the Committee and to the other State.

העדות אלו למועצה הכלכלית והחברתית בצרוף העתקים מן הדינים והחשבונות שקיבל מן המדינות שהן צריכים לאמנה זו.

5. המדינות בעלות האמנה רשאיות להגיש לוועד הסברים לעניין כל הערה אשר ניתן להעירה בתוקף ס"ק 4 לסעיף זה.

סעיף 41

1. מדינה שהיא צד באמנה זו רשאית בכל עת להצהיר לפי סעיף זה שהיא מכירה בסמכותו של הוועד לקבל ולבחון הודעות שבהן טוענת מדינה בעלת האמנה, כי מדינה אחרת שהיא צד באמנה זו אינה ממלאת אחר התחייבותיה לפי האמנה. הודעות לפי סעיף זה ניתן לקבלן ולבחונן רק אם הוגשו על ידי מדינה בעלת האמנה אשר מסרה הצהרה כי היא מקבלת על עצמה את סמכותו של הוועד. הוועד לא יקבל שום הודעה אם זו נוגעת למדינה בעלת האמנה אשר לא מסרה הצהרה כאמור. הודעות שנמסרו לפי סעיף זה ינהגו בהן בהתאם לנוהל כדלקמן:

(א) אם סבורה מדינה שהיא צד באמנה זו, כי מדינה אחרת בעלת האמנה אינה נותנת תוקף להוראות אמנה זו, היא רשאית, בהודעה בכתב, להביא את עניינם לתשומת לב של אותה מדינה בעלת האמנה. תוך שלושה חודשים לאחר קבלת הודעה תתן המדינה המקבלת למדינה אשר שלחה את ההודעה הסבר, או כל גילוי דעת אחר, בכתב, המבהיר את העניין, ואשר יכלול במידה האפשרית והמתאימה, ציונים בדבר נוהלי-פנים ותרופות-פנים לעניין האמור, בין שכבר נקטו אותם, בין שהם תלויים ועומדים ובין שהם נמצאים עדיין לדורשיהם.

(ב) לא יושב העניין להנחת דעתן של שתי המדינות בעלות האמנה הנוגעות בדבר תוך ששה חודשים לאחר קבלת ההודעה הראשונה בידי המדינה המקבלת, תהא לכל אחת מן המדינות הזכות להפנות את העניין אל הוועד, במתן הודעה על כך לוועד ולמדינה האחרת.

הא
יעב
נית
הכל
המש
שום
הכלי
קות
הנוג

1
לסעיף
הנוגע
בעלות
אד-הוק
יעמדו
לכלל
פוא
אמנה
זו

שיתקבלו
דבר
לא
לכלל
הסכ
כולו
או
מ
לא
הושג
כרוב
של

2
ח
לא
יהיו
אז
דבר
או
ע
בעלת
האמו

3
הה
אח
כללי
נת
4
כינ
המאוחדות
או

כתבי אמנה 1040

(c) The Committee shall deal with a matter referred to it only after it has ascertained that all available domestic remedies have been invoked exhausted in the matter, in conformity with the generally recognized principles of international law. This shall not be the rule where the application of the remedies is unreasonably prolonged.

(d) The Committee shall hold closed meetings when examining communications under this article.

(e) Subject to the provisions of sub-paragraph (c), the committee shall make available its good offices to the States Parties concerned with a view to a friendly solution of the matter on the basis of respect for human rights and fundamental freedoms as recognized in the present covenant.

(f) In any matter referred to it, the Committee may call upon the States Parties concerned, referred to in sub-paragraph (b), to supply any relevant information.

(g) The States Parties concerned, referred to in sub-paragraph (b), shall have the right to be represented when the matter is being considered in the Committee and to make submissions orally and/or in writing.

(h) The Committee shall, within twelve months after the date of receipt of notice under sub-paragraph (b), submit a report:

(i) If a solution within the terms of sub-paragraph (e) is reached, the Committee shall confine its report to a brief statement of the facts and of the solution reached;

(ii) If a solution within the terms of sub-paragraph (e) is not reached, the Committee shall confine its report to a brief statement of the facts; the written submissions and record of the oral submissions made by the States Parties concerned shall be attached to the report.

In every matter, the report shall be communicated to the States parties concerned.

2. The provisions of this article shall come into force when ten States Parties to the present Covenant have made declarations under

(ג) הוועד יעסוק בענין שהופנה אליו רק לאחר שיהא סמוך ובטוח, כי נוצלו ומוצו כל תרופות-הפנים הנמצאות לדורשיהו, בהתאם לעקרונות המשפט הבינלאומי שהוכרו באורח כללי. כלל זה לא ישמש מקום שהפעלתן של התרופות מתעכבת באורח בלתי סביר.

(ד) הוועד יקיים ישיבות סגורות שעה שיב-חן הודעות לפי סעיף זה.

(ה) בכפוף להוראות פסקה (ג), יעמיד הוועד עד את שירותיו הטובים לרשות המדינות בעלות האמנה הנוגעות בדבר במגמה להגיע לפתרון ידידותי של העניין, שיהא מבוסס על כיבודן של זכויות האדם ושל החירויות היסודיות, כפי שהוכרו באמנה זו.

(ו) בכל עניין שהוגש אליו, רשאי הוועד לבקש מבעלות האמנה הנוגעות בדבר, הנזכרות בפסקה (ב), להמציא לו כל אינפורמציה השייכת לעניין.

(ז) לבעלות האמנה הנוגעות בדבר, הנזכרות בפסקה (ב), תהא הזכות להיות מיוצגות בשעת בחינתו של העניין בוועד ולהגיש הערות בעל-פה או בכתב, או בשתי הצורות גם יחד.

(ח) הוועד יגיש דין וחשבון, תוך שנים עשר חודשים מתאריך הגשת ההודעה לפי פסקה (ב):

(1) הושג פתרון בהתאם להוראות פסקה (ה), יגביל הוועד את הדין וחשבון שלו לכדי הרצאה קצרה לעניין העובדות והפיתרון שהושג.

(2) לא הושג פתרון בהתאם להוראות פסקה (ה), יגביל הוועד את הדין וחשבון שלו לכדי הרצאה קצרה לעניין העובדות; ההערות שבכתב וזיכרון הדברים של ההערות שבעל-פה, אשר מסרו המדינות בעלות האמנה הנוגעות בדבר, יצורפו לדין וחשבון.

ככל עניין יועבר הדין וחשבון אל המדינות בעלות האמנה הנוגעות בדבר.

2. הוראות סעיף זה ייכנסו לתוקפן בשעה שעשר מדינות שהן צד באמנה זו ימסרו הצהרות לפי ס"ק 1 לסעיף זה. הצהרות אלו יופקדו על ידי המדינות בעלות

כתבי אמנה 1040, כרך 31. - אמנה בדבר זכויות אורחיות ומדיניות

paragraph 1 of this article. Such declarations shall be deposited by the States Parties with the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit copies thereof to the other States Parties. A declaration may be withdrawn at any time by notification to the Secretary-General. Such a withdrawal shall not prejudice the consideration of any matter which is the subject of a communication already transmitted under this article; no further communication by any State Party shall be received after the notification of withdrawal of the declaration has been received by the Secretary-General, unless the State Party concerned has made a new declaration.

Article 42

1. (a) If a matter referred to the Committee in accordance with article 41 is not resolved to the satisfaction of the States Parties concerned, the Committee may, with the prior consent of the States Parties concerned, appoint an *ad hoc* Conciliation Commission (hereinafter referred to as the Commission). The good offices of the Commission shall be made available to the States Parties concerned with a view to an amicable solution of the matter on the basis of respect for the present Covenant;

(b) The commission shall consist of five persons acceptable to the States Parties concerned. If the States Parties concerned fail to reach agreement within three months on all or part of the composition of the Commission the member of the Commission concerning whom no agreement has been reached shall be elected by secret ballot by a two-thirds majority vote of the Committee from among its members.

2. The members of the Commission shall serve in their personal capacity. They shall not be nationals of the States parties concerned, or of a State not party to the present Covenant, or of a State Party which has not made a declaration under article 41.

3. The commission shall elect its own Chairman and adopt its own rules of procedure.

4. The meetings of the Commission shall normally be held at the Headquarters of the

האמנה אצל המזכיר הכללי של האומות המאוחדות, אשר יעביר העתקים מהן למדינות בעלות האמנה האחרות. ניתן להסתלק מן ההצהרה בכל עת בהודעה למזכיר הכללי. הסתלקות זו לא תפגע בבחינתו של כל עניין המשמש נושא להודעה שנמסרה מכבר לפי סעיף זה; שום הודעה נוספת לא תתקבל לאחר שקיבל המזכיר הכללי של האומות המאוחדות את ההודעה על ההסתלקות מן ההצהרה, אלא אם מסרה המדינה בעלת האמנה הנוגעת בדבר הצהרה חדשה.

סעיף 42

1. (א) לא יושם עניין שהוגש לוועד בהתאם לסעיף 41 להנחת דעתן של המדינות בעלות האמנה הנוגעות בדבר, רשאי הוועד, בהסכמה מוקדמת של בעלות האמנה הנוגעות בדבר, למנות ועדת פישור אד-הוק (להלן - הוועדה). שירותיה הטובים של הוועדה יעמדו לרשותן של המדינות בעלות האמנה כדי להגיע לכלל פתרון ידידותי של העניין, על בסיס כיבוד של אמנה זו.

(ב) הוועדה תהיה מורכבת מחמישה אנשים שיתקבלו על דעתן של המדינות בעלות האמנה הנוגעות בדבר. לא הגיעו המדינות בעלות האמנה הנוגעות בכלל הסכם, תוך שלושה חודשים, בדבר הרכב הוועדה, כולו או מקצתו, ייבחרו אותם חברי הוועדה שלגביהם לא הושג הסכם בהצבעה חשאית, מקרב חברי הוועד, ברוב של שני שלישים מחברי הוועד.

2. חברי הוועדה ישמשו בסמכותם האישית. הם לא יהיו אזרחיהן של המדינות בעלות האמנה הנוגעות בדבר, או של מדינה שאינה צד לאמנה זו, או של מדינה בעלת האמנה אשר לא מסרה הצהרה לפי סעיף 41.

3. הוועדה תבחר את היושב ראש שלה ותאמץ את כללי נוהלה.

4. כינוסי הוועדה יתקיימו כרגיל במרכז האומות המאוחדות או במשרד האומות המאוחדות בג'נבה. אף

United Nations or at the United Nations Office at Geneva. However, they may be held at such other convenient places as the Commission may determine in consultation with the Secretary-General of the United Nations and the States Parties concerned.

5. The secretariat provided in accordance with article 36 shall also service the commissions appointed under this article.

6. The information received and collated by the Committee shall be made available to the Commission and the Commission may call upon the States Parties concerned to supply any other relevant information.

7. When the Commission has fully considered the matter, but in any event not later than twelve months after having been seized of the matter, it shall submit to the Chairman of the Committee a report for communication to the States Parties concerned.

(a) If the Commission is unable to complete its consideration of the matter within twelve months, it shall confine its report to a brief statement of the status of its consideration of the matter;

(b) If an amicable solution to the matter on the basis of respect for human rights as recognized in the present Covenant is reached, the Commission shall confine its report to a brief statement of the facts and of the solution reached.

(c) If a solution within the terms of sub-paragraph (b) is not reached, the Commission's report shall embody its findings on all questions of fact relevant to the issues between the States Parties concerned, and its views on the possibilities of an amicable solution of the matter. This report shall also contain the written submissions and a record of the oral submissions made by the States Parties concerned.

(d) If the Commission's report is submitted under sub-paragraph (c), the States Parties concerned shall, within three months of the receipt of the report, notify the Chairman of the Committee whether or not they accept the contents of the report of the Commission.

על פי כן, ניתן לקיימם במקומות מתאימים אחרים, כפי שתחליט הוועדה, תוך התייעצות עם המזכיר הכללי של האומות המאוחדות והמדינות בעלות האמנה הנוגעות בדבר.

5. המזכירות שנקבעה בהתאם לסעיף 36 תשמש גם את הוועדות שמונו לפי סעיף זה.

6. מידע שנתקבל ונבדק בידי הוועד יועמד לרשות הוועדה, והוועדה רשאית לבקש מן המדינות בעלות האמנה הנוגעות בדבר להמציא לה כל מידע אחר השייך לעניין.

7. לאחר שהוועדה בחנה את העניין בשלמותו, אך מכל מקום לא יאוחר מאשר שנים עשר חודשים לאחר שנוקקה לעניין, היא תגיש ליושב ראש הוועד דין וחשבון לשם מסירה למדינות בעלות האמנה הנוגעות בדבר.

(א) לא יכלה הוועדה להשלים את בחינת העניין תוך שנים עשר חודשים, תגביל את הדין וחשבון שלה לכדי הרצאה קצרה על המצב של בחינתה את העניין.

(ב) הושג פתרון ידידותי לעניין על בסיס כיבודן של זכויות האדם כפי שהוכרו באמנה זו, תגביל הוועדה את הדין וחשבון שלה לכדי הרצאה קצרה בדבר העובדות והפתרון שהושג.

(ג) לא הושג פתרון בהתאם לתנאי פסקה (ב), יכלול דין וחשבון הוועדה את ממצאיה לגבי כל השאלות העובדתיות השייכות למחלוקת שבין המדינות בעלות האמנה הנוגעות בדבר, וכן את השקפותיה בדבר האפשרויות לפתרון ידידותי של העניין. דין וחשבון זה יכלול גם את ההערות שבכתב ואת זכרון הדברים להערות שבעל פה שמסרו המדינות בעלות האמנה הנוגעות בדבר.

(ד) הוגש דין וחשבון הוועדה לפי פסקה (ג), יודיעו המדינות בעלות האמנה הנוגעות בדבר ליושב ראש הוועד, תוך שלושה חודשים מקבלת הדין וחשבון, אם אכן מסכימות הן לתוכנו של הדין וחשבון של הוועדה אם לאו.

הו
בש
המ

לשי
הוע
האמ

ניתן
לזכור
המאו
בדבר

ה
בנהלי
והאמנו
דוח, א
המדינו
לשם יי
יים כל

הור
הכלכליה

שום
בהודאות

כתבי אמנה 10

8. The provisions of this article are without prejudice to the responsibilities of the Committee under article 14.

9. The States Parties concerned shall share equally all the expenses of the members of the Commission in accordance with estimates to be provided by the Secretary-General of the United Nations.

10. The Secretary-General of the United Nations shall be empowered to pay the expenses of the members of the Commission, if necessary, before reimbursement by the States parties concerned, in accordance with paragraph 9 of this article.

Article 43

The members of the Committee, and of the *ad hoc* conciliation commission which may be appointed under article 42, shall be entitled to the facilities, privileges and immunities of experts on mission for the United Nations as laid down in the relevant sections of the Convention on the Privileges and Immunities of the United Nations.

Article 44

The provisions for the implementation of the present covenant shall apply without prejudice to the procedures prescribed in the field of human rights by or under the constituent instruments and the conventions of the United Nations and of the specialized agencies and shall not prevent the States Parties to the present Covenant from having recourse to other procedures for settling a dispute in accordance with general or special international agreements in force between them.

Article 45

The committee shall submit to the General Assembly of the United Nations through the Economic and Social Council, an annual report on its activities.

PART V

Article 46

Nothing in the present Covenant shall be interpreted as impairing the provisions of the

8. הוראות סעיף זה לא יפגעו באחריותו של הוועד לפי סעיף 41.

9. המדינות בעלות האמנה הנוגעות בדבר ישאו בשווה בהוצאות חברי הוועדה בהתאם להערכות שיקבע המזכיר הכללי של האומות המאוחדות.

10. המזכיר הכללי של האומות המאוחדות יוסמך לשלם, במקרה של צורך, את הוצאותיהם של חברי הוועדה לפני חזרה ההוצאות על ידי המדינות בעלות האמנה הנוגעות בדבר, בהתאם לס"ק 9 לסעיף זה.

סעיף 43

חברי הוועד וחברי ועדות הפישור אד-הוק אשר ניתן למנותם לפי סעיף 41, יהיו זכאים לשירותים, לזכויות היתר ולחסינויות של מומחים בשליחות האומות המאוחדות, כפי שנקבע בסעיפים הנוגעים לכך באמנה בדבר זכויות יתר וחסינויות לאומות המאוחדות.

סעיף 44

ההוראות לביצועה של אמנה זו יחולו מבלי לפגוע בנהלים שנקבעו בתחום זכויות האדם במסמכי היסוד והאמנות אל האומות המאוחדות ושל הסוכנויות המיוחדות, או לפי מסמכים ואמנות אלה, והן לא ימנעו מן המדינות בעלות האמנה הזאת מלהיזקק לנהלים אחרים לשם יישובה של מחלוקת, בהתאם להסכמים בינלאומיים כלליים או מיוחדים הנמצאים בתוקף ביניהן.

סעיף 45

הוועד יגיש לעצרת הכללית, באמצעות המועצה הכלכלית והחברתית, דין וחשבון שנתי על פעולותיו.

חלק 5

סעיף 46

שום דבר האמור באמנה זו לא יפורש כפוגע בהוראותיה של מגילת האומות המאוחדות ובחוקתן של

Charter of the United Nations and of the constitutions of the specialized agencies which define the respective responsibilities of the various organs of the United Nations and of the specialized agencies in regard to the matters dealt with in the present Covenant.

Article 47

Nothing in the present Covenant shall be interpreted as impairing the inherent right of all peoples to enjoy and utilize fully and freely their natural wealth and resources.

PART VI

Article 48

1. The present Covenant is open for signature by any State Member of the United Nations or member of any of its specialized agencies, by any State Party to the Statute of the International Court of Justice, and by any other State which has been invited by the General Assembly of the United Nations to become a party to the present Covenant.

2. The present covenant is subject to ratification. Instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

3. The present covenant shall be open to accession by any State referred to in paragraph 1 of this article.

4. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Secretary-General of the United Nations.

5. The Secretary-General of the United Nations shall inform all States which have signed this Covenant or acceded to it of the deposit of each instrument of ratification or accession.

Article 49

1. The present Covenant shall enter into force three months after the date of the deposit with the Secretary-General or the United Nations of the thirty-fifth instrument of ratification or instrument of accession.

2. For each State ratifying the present Covenant or acceding to it after the deposit of

הסוכנויות המיוחדות, המגזירות את אחריותם של הגופים השונים של האומות המאוחדות ושל הסוכנויות המיוחדות לגבי העניינים הנדונים באמנה זו.

סעיף 47

שום דבר האמור באמנה זו לא יפורש כפוגע בזכותם העצמית של כל העמים ליהנות מעשרם וממשאביהם הטבעיים, ולהשתמש בהם באורח מלא וחופשי.

חלק 5

סעיף 48

1. אמנה זו תעמוד לחתימה מטעם כל מדינה החברה בארגון האומות המאוחדות או חברה באחת מסוכנותיו המיוחדות, מטעם כל מדינה שהיא צד לחוקת בית הדין הבינלאומי, ומטעם כל מדינה אחרת שהזמינה העצרת הכללית של האומות המאוחדות להיות צד לאמנה זו.

2. אמנה זו טעונה אשרור. מסמכי האשרור יופקדו אצל המזכיר הכללי של האומות המאוחדות.

3. אמנה זו תעמוד להצטרפות מטעם כל מדינה הנזכרת בס"ק 1 לסעיף זה.

4. ההצטרפות תבוצע כהפקדת מסמך הצטרפות אצל המזכיר הכללי של האומות המאוחדות.

5. המזכיר הכללי של האומות המאוחדות יודיע לכל המדינות אשר חתמו על האמנה או הצטרפו אליה על הפקדתו של כל מסמך אשרור או מסמך הצטרפות.

סעיף 49

1. אמנה זו תיכנס לתוקפה שלושה חודשים לאחר תאריך הפקדתו של מסמך האשרור או מסמך ההצטרפות, השלושים וחמישה אצל המזכיר הכללי של האומות המאוחדות.

2. לגבי כל מדינה המאשררת את האמנה הזאת, או מצטרפת אליה, לאחר הפקדתו של מסמך האשרור

מ

תיג
דוח
לאה
אמנ.
ועיד
וקיו
המדי
כאמ
הוועי
שיאונ
והמצנ
המאור

2.
העצרת
מן המדינ
אשר לכי

3.
מחייבים ל
נות האחו
בהוראותיה
קיבלוהו.

כלא כל
ס"ק 5, יודיע
המדינות הנז

כתיב אמנה 1040

כתיב אמנה 1040, כך 31. - אמנה בדבר זכויות אורחיות

the thirty-fifth instrument of ratification or instrument of accession, the present Covenant shall enter into force three months after the date of the deposit of its own instrument of ratification or instrument of accession.

Article 50

The provisions of the present Covenant shall extend to all parts of federal States without any limitations or exceptions.

Article 51

1. Any State Party to the present Covenant may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations. The Secretary-General of the United Nations shall thereupon communicate any proposed amendments to the States Parties to the present Covenant with a request that they notify him whether they favour a conference of States Parties for the purpose of considering and voting upon the proposals. In the event that at least one third of the States Parties favours such a conference, the Secretary-General shall convene the conference under the auspices of the United Nations. Any amendment adopted by a majority of the States Parties present and voting at the conference shall be submitted to the General Assembly of the United Nations for approval.

2. Amendments shall come into force when they have been approved by the General Assembly of the United Nations and accepted by a two-thirds majority of the States Parties to the present Covenant in accordance with their respective constitutional processes.

3. When amendments come into force, they shall be binding on those States Part which have accepted them, other States Parteis still being bound by the provisions of the present Covenant and any earlier amendment which they have accepted.

Article 52

Irrespective of the notifications made under article 48, paragraph 5, the Secretary-General of the United Nations shall inform all States referred to in paragraph 1 of the same article of the following particulars:

המסמך ההצטרפות שלושים וחמישה, תיכנס אמנה זו לתוקפה שלושה חודשים לאחר תאריך הפקדתו של מסמך אשרורה או מסמך הצטרפותה.

סעיף 50

הוראותיה של אמנה זו יחולו על כל חלקיהן של מדינות פדראליות ללא כל הגבלות או חריגות.

סעיף 51

1. מדינה שהיא צד לאמנה זו רשאית להציע תיקון ולהגישו אל המזכיר הכללי של האומות המאוחדות. המזכיר הכללי של האומות המאוחדות יעביר, מיד לאחר מכן, כל תיקונים שהוצעו אל המדינות בעלות אמנה זו, בצרוף בקשה להודיעו אם הן תומכות בכינוס ועידה של המדינות בעלות האמנה, לשם בחינת ההצעה וקיום הצבעה עליה. במקרה ששליש אחד, לפחות, מן המדינות בעלות האמנה תומך בכינוסה של ועידה כאמור, יכנס המזכיר הכללי של האומות המאוחדות את הוועידה בחסותן של האומות המאוחדות. כל תיקון שאומץ על-ידי רוב המדינות בעלות האמנה הנוכחית והמזביעות בוועידה יוגש לעצרת הכללית של האומות המאוחדות לשם אישור.

2. תיקונים ייכנסו לתוקפם כאשר יאושרו על ידי העצרת הכללית ויתקבלו על ידי רוב של שני שלישים מן המדינות בעלות אמנה זו, בהתאם להליכים החוקתיים אשר לכל אחת מהן.

3. כאשר ייכנסו תיקונים לתוקפם, הם יהיו מחייבים לגבי המדינות בעלות האמנה שקיבלום; המדינות האחרות בעלות האמנה יוסיפו להיות קשורות בהוראותיה של אמנה זו ובכל תיקון קודם אשר קיבלוהו.

סעיף 52

בלא כל קשר עם ההודעות שנמסרו לפי סעיף 48, ס"ק 5, יודיע המזכיר הכללי של האומות המאוחדות לכל המדינות הנזכרות בס"ק 1 לאותו סעיף על פרטים אלה:

Charter
constituti
define th
various or
specialize
dealt with

Nothing
interpret
peoples to
their natu

1. T
signature t
Nations or
agencies, b
Internation
State whic
Assembly
party to th

2. Tl
ratification.
deposited
United Nat

3. Tl
accession b
l of this a

4. A
deposit of
Secretary-G

5. T
Nations sh
signed this
deposit of
accession.

1. T
force three
with the S
tions of th
or instrum
2.
Covenant

(a) Signatures, ratifications and accessions under article 48;

(b) The date of the entry into force of the present Covenant under article 49 and the date of the entry into force of any amendments under article 51.

Article 53

1. The present Covenant, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited in the archives of the United Nations.

2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit certified copies of the present Covenant to all States referred to in article 48.

IN FAITH the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed the present Covenant, opened for signature at New York, on the nineteenth day of December, one thousand nine hundred and sixty-six.

On ratification, the State of Israel makes the following declaration and reservation:

1. Since its establishment, the State of Israel has been the victim of continuous threats and attacks on its very existence as well as on the life and property of its citizens.

These have taken the form thereof of war, of actual armed attacks, and campaigns of terrorism resulting in the murder of the injury to human beings.

In view of the above, the State of Israel is in a state of public emergency which was proclaimed in May 1948 and has remained in force ever since. This situation constitutes a public emergency within the meaning of Article (41) of the Covenant.

The Government of Israel has therefore taken, and it may hereafter take, such measures as may be necessary, in accordance with the said Article 4, to take measures to the extent strictly required by the exigencies of the situation, for the defence of the State and for the protection of its life and property, including the exercise of powers of arrest and detention.

א. חתימות, אשרורים והצטרפויות לפי סעיף 48;

ב. תאריך כניסתה לתוקף של אמנה זו לפי סעיף 49 ותאריך כניסתם לתוקף של התיקונים לפי סעיף 51.

סעיף 53

1. אמנה זו, שלנוסחיה, הסיני, האנגלי, הצרפתי, הרוסי והספרדי, דין מקור שווה, תופקד בארכיוני האומות המאוחדות.

2. המזכיר הכללי של האומות המאוחדות יעביר העתקים מאושרים של אמנה זו לכל המדינות הנזכרות בסעיף 48.

באמונה, אנו החתומים מטה, שהוסמכנו לכך כראוי איש ע"י ממשלתו, חתמו על האמנה זו, שנפתחה לחתימה בניו יורק, ביום ה-19 בדצמבר, אלף תשע מאות ששים ושש.

הצהרה והסתייגות של מדינת ישראל עם אשרור האמנה

מאז הקמתה, היתה מדינת ישראל מטרה לאיומים ולהתקפות בלתי פוסקים על עצם קיומה ועל חייהם ורכושם של אזרחיה.

איומים והתקפות אלה התבטאו באיומי מלחמה, בהתקפות מזוינות ממשיות ובמערכת טרור שתוצאותיה רצח של בני אדם ופציעתם.

בעקבות זה, מצב החירום שעליו הוכרז בחודש מאי 1948 נשאר מאז בתוקפו. מצב זה מהווה שעת חירום כללית כמשמעותה בסעיף 4(א) לאמנה.

א. לכך ממשלת ישראל מצאה לנחוץ, בהתאם לסעיף 4 האמור, לנקוט אמצעים, אך ורק במידה הנדרשת מחמת צרכי הדחופים של המצב, להגנה על המדינה ולשמירת החיים והרכוש, כולל הפעלת סמכויות מעצר ומאסר.

In so far as any if these measures are inconsistent with Article 9 of the Covenant, Israel thereby derogates from its obligations under that provision.

2. With reference to article 34 of the Covenant, and any other provision thereof to which the present reservation may be relevant, matters of personal status are governed in Israel by the religious law of the parties concerned.

To the extent that such law is inconsistent with its obligations under the Covenant, Israel reserves the right to apply that law.

במידה שאמצעים כאלה אינם מתיישבים עם סעיף 9 לאמנה, הרי גורעת מדינת ישראל מהתחייבותה על-פי האמנה זו.

2. תוך התייחסות לסעיף 34 של האמנה, וכל סעיף אחר שלה שייתכן כי ההסתייגות הנוכחית נוגעת לו, ענייני מעמד אישי כפופים בישראל לדין הדתי של הצדדים הנוגעים לדבר.

במידה וחוק כזה אינו עולה בקנה אחד עם התחייבויותיה לפי האמנה, ישראל שומרת לעצמה את הזכות להחיל את החוק.

הסנ

AEL
THE
TS

כתבי אמנה 1040, כרך 31. - אמנה בדבר זכויות אורחיות ושי

296

סודר בסדר-צילום והודפס במדפים הממשלתי, יח

ISSN 0334-3286

כ"ה באייר התשנ"ג (16 במאי 1993)

המחיר 5.60 שקלים חדשים

סוכי אמנה 11